

люватъ се съ усилено движение и подиръ пакъ лѣгатъ. Тамъ войницитѣ по команда и обязательно ходятъ за дърва. Смѣнившитѣ се отъ служба войници намиратъ раскладени огневе, на които си изеушаватъ дрѣхитѣ, стоплюватъ храната, наяждатъ се и, подиръ това, вече лѣгатъ да спятъ. А нашитѣ? Нашитѣ щомъ се смѣнятъ, нагълтатъ се съ замръзнало ястие, лѣгатъ съ мокри дрѣхи и ставатъ отъ сънъ съ замръзнали крака и ржцѣ, а нѣкои съвсѣмъ и не ставатъ.

— Я да оставимъ този разговоръ, прѣкъсна говорившия неговия съслуживецъ. Да направимъ по добръ една „пулъка“ — преферансъ.

Мене твърдѣ не ми се хареса този оборотъ на разговора, тъй като прѣдвиждахъ, че нѣма да се лѣга скоро, тогава когато мене страшно ми се спѣше, но нѣмаше какво да се прави и азъ се съгласихъ и играта се започна.

Часа приближаваше 12, когато на улицата се зачу нѣкакъвъ викъ.

— Пакъ скандалъ, проговори Поруч. С.

И, дѣйствително, въ съседната кѣща имаше скандалъ.

Любопитенъ да узная лично за причинитѣ на крѣска, азъ излѣзохъ на улицата и се спрѣхъ до портата. Оказа се, че въ отсрѣщната кѣща живѣяла съ майка си и двѣтъ си малолѣтни дѣца една млада хубавица жена, мжжа на която отсъствувалъ.

Полковникъ Л. ударилъ око на хубавицата. Той съ още единъ офицеръ влиза въ двора и започватъ да тропатъ въ вратата. Това поведение на подгулявшиѣ обидѣло честната госпожа, която имъ забѣлѣжила, че тѣ по погрѣшка сж дошли въ нейната кѣща.

Полковникъ Л. не обича волнодумство, но простата Българска пѣкъ не разбира отъ дисциплина: тя изхоква неканенитѣ гости.

Сутринтъ, на 9 Ноемврий, азъ заедно съ Поручика Шиварева и Штабсъ-Кап. Сокальски, заминахме за Зелено-Дърво. Врѣмето, както и вчера, бѣше твърдѣ студено. По мустацитѣ и клѣпачитѣ се бѣ образувала скрежъ. По пѣтя имаше сжщото движение на коля,